

ПОПЫТКА РЕВНОСТИ

Как живется вам с другою, —
Проще ведь? — Удар весла! —
Линией береговою
Скоро ль память отошла

Обо мне, плавучем острове
(По небу — не по водам!)
Души, души! быть вам сестрами,
Не любовницами — вам!

Как живется вам с *простою*
Женщиною? Без божеств?
Государыню с престола
Свергли (с оного сошед),

Как живется вам — хлопочется —
Ежится? Встается — как?
С пошლიной бессмертной пошлости
Как справляетесь, бедняк?

«Судорог да перебоев —
Хватит! Дом себе найму».
Как живется вам с любовью —
Избранному моему!

Свойственнее и съедобнее —
Снедь? Приестся — не пеняй...
Как живется вам с подобием —
Вам, поправшему Синай!

Как живется вам с чужою,
Злешнею? Ребром — любя?
Стыд Зевесовой вождою
Не охлестывает лба?

Как живется вам — здоровится —
Можется? Поется — как?
С язвою бессмертной совести
Как справляетесь, бедняк?

Как живется вам с товаром
Рыночным? Оброк — крутой?
После мраморов Каррары
Как живется вам с трухой

Гипсовой? (Из глыбы высечен
Бог — и начисто разбит!)
Как живется вам с сто-тысячной —
Вам, познавшему Лилит!

Рыночною новизною
Сыты ли? К волшбам остыв,
Как живется вам с земною
Женщиною, без шестых

Чувств?
Ну, за голову: счастливы?
Нет? В провале без глубин —
Как живется, милый? Тяжче ли —
Так же ли — как мне с другим?

Jak se vám žije s druhou? Prostě?
Bez problémů, den za dnem... Ne?
Kdy (brzo?) — po bezpečném mostě —
šla vaše paměť ode mne,

ode mne, ostrova, co pluje?
(Ne vodou; nebem připlyne...)
Ó duše! — Duše sestrou tu je,
milenkou asi nikdy ne!

Jak je vám po boku té prostě?
Té ženy prostě božstev, snů?
Carevnu jste svrh, a proto jste
prohrál trůn... Jak je v bezesnu,

jak se vám žije, stará, hádá?
S tou, co vám na krk uváže
své věno nudy? Má vás ráda?
Jste šťastni? Jak? Jste chudák, že?

"Už mám dost všeho, co moc bolí;
najmu si domov." — Ve sklepě?
Jak je vám teď s tou *jakoukoli*,
můj vyvolený? Ten chléb je

jedlejší? Dobře jste se shodli?
Jste šťastni? Čí to vina je?
Jak žijete s tou troskou modly,
vy, kdysi hodný Sinaje?

Že by teď stud svým božským bičem
dokázal tvář vám neztrestat?
Jak mohla se ta cizí, v ničem
vám blízká, vaším žebrem stát?

Jak se vám žije? Zdráv jste? Vyzvou
vás občas múzy? Ukáže
se štěstí? Občas? A s tou jizvou —
svědomím, — co? Jste chudák, že?

Jak vám jde k duhu nové zboží
z tržnice? Přišlo draho, vím.
Kararský mramor, dílo boží,
jste pouhým torzem sádrovým

vystřídál? (Ostrov, sen byl vylit...
Vylít je dřív, než uplovou!)
Jak je vám, když jste poznal Lilit,
s tou kdekterou, s tou tuctovou?

(Tesali Boha, a jak hlínu
ho rozbili pak!) V neštěstích
(drobných) jste po krk? Jste syt klínu
té pozemšťanky bez šestých

smyslů? V strž bez hlubin se řítte
spolu! Jste šťastni? — Upřímně! Ne?
Jak je, milý? Těžko, vidíte?
Tak těžko, jako s druhým mně?

ZKOUŠKA ŽÁRLIVOSTI (Fikar - 1971)

Jak se vám daří s tamtou druhou?
Lehčeji, vidíte? To jste chtěl.
Brzičko, drahý, duhou? struhou?
v paměti jste mě obešel,

tak jako ostrov zrcadlený,
(ne ve vodách - ten, jež nebem jdou).
Tvůj úděl, duše, zde na zemi
je sestrou být, ne milenkou.

Jak se vám žije, s obyčejnou,
se ženskou prostě? Bez božstev?
Carevnu svrhnuv z trůnu jednou
(sám ztratit trůn a zmařiv zpěv)

jak žijete si? Máte dosti?
Trampoty, slzy, hádky? Tak?
Platíte strašnou banálností.
Jaký jste vlastně ubožák!

Pláču a pláču, srdce v křeči!
Dost! Konec! Načpak plakati?
To láska lásce chvalořečí,
můj vyvolený, proklatý!

Je jedlejší, než byla jsem ti,
ta krmě? Zhořkla! Že by? Aj!
Jak se vám žije s telátkem tím,
vám, jenž si troufal na Sinaj?

Jak se vám daří? Že jste v úzkých?
S tou pozemšťankou? Jděte, zle?
Opratí božskou stud váš mužský
vám nebičuje po čele?

Jak se vám vede? Zdraví - slouží?
A lyra? Jde to? Zpívá? Tak?
Svědění bolák že vás souží?
Jaký jste vlastně ubožák!

Jak se vám žije? Ztrpklo v ústech
jabličko z trhu? Smysly - lžou?
Kararský mramor odkopnul jste,
jak se vám žije se sádrou?

S panenkou, s loutkou! (Z hroudy kdysi
hnětla jsem Boha - rozbit je!)
Jak je vám s nickou stotisící,
vám, jenž se kořil Lilitě?

Novoty té že sytý už jste,
zchladl jste, kouzlo nevábí?
Jak je vám ve tmě zlatouště
s tou němou, prázdnu, v hedvábí,
bez šestých smyslů?

S maskou krásy.

Jste šťasten? Ne? Pád bez hlubin?
Jak je vám, milý? Těžko asi.
Tak asi, tak, jak mně je - s ním?

POKUS O ŽÁRLIVOST (Kabiček - 1978)

Jak se vám žije s jinou,
snadněji? - Vesla vmach. -
Jak břehy, jež se vinou,
mizela jsem vám v vzpomínkách,

já, ostrov plovoucí tmami
(po nebi, kdepak po zemi!).
Měli byste být sestřičkami,
duše, ne milostnicemi!

Jak se vám žije bez koturnů
s tou prostou? Nikde piedestal.
Despotku když jste svrhl z trůnu
(a sám se vlády prostě vzdal),

polepšil jste si - žádné mýty,
rozpaky? Jitra bez mráčku?
S clem nesmrtelné banality
poradíte si, chudáčku?

"Dost křečí, ruku ze soukolí
vyjímám! Najímám si dům."
Jak žije se vám s jakoukoli,
můj jediný, mé unikum?

I jídlo jedlejší je s onou,
s ní nezaskočí v krku kost?
Jak žije se vám pod ikonou,
vám, jemuž Sinaj nebyl dost?

Jak se vám žije blíže k zemi
s nevílou? S žebrem cizoty?
Stud Diovyými opratěmi
smělé čelo vám nezkrátí?

Jak se vám žije, rukou lomí,
jak stoná? Nebe bez mráčku?
S nesmrtelným švem na svědomí
poradíte si, chudáčku?

Jak je vám ne s tou od oltáře,
s tou z trhu? Obrok - vem kde vem!
Po alabastru, po Carraře,
jak cítíte se s odlitkem

z pouhého gypsu? (Chtěním - pákou
lze rozbit boha bez citu.)
Jak se vám žije s ledajakou,
vám, jenž jste poznal Lilitu?

Noc k noci vrší se, den ke dni,
jste sytý? Když jste setřás jho,
jak je vám s ženou cele všední
a cele prostou šestého
smyslu?...

Jak, bez lži: dobře je s ní?
Jste šťastni, či ne? V strži s dnem
jak je ti, milý? Těžko, hlesni,
těžko, jak mně s tvým nástupcem?